

Iz Celja 7. junija. Kjerkoli skorej po celjski dolini se koplje ali zemlja globokeje premetuje, zadeva se na marsikaj čudnega in zanimivega, kar priča, da v starodavnih časih tukej so nenavadne naravske in človeške premembe se godile. Tako nahajajo se pogostoma v manji ali večji globini stari penezi, staro posodje in orodje, staro zidovje, mozajike, človeške in živalske kosti, posebno pa kamniti spomioki z raznimi napisi: kar vse priča, da davno pred nami bivali so tukaj različni narodi, bodi si indiškega, slavenskega ali Bog vé kakošnega koli kolena in plemena. Kaj je pa prej tukaj bilo, preden so naselniki sploh te krajine bili obljudili? — na to prašanje odgovoriti pa ni lahko, če ne popolnoma nemogoče.

Ker pa dan današnji véda na vse strani se ozira, da izvir in zgodovino narodov in njih prebivališča bi zvedila in določila, podaja ona tudi se v osonje podzemlje, ter išče po drobni materi zemlje skrivnost, ktere v tisučletni tmini dosad so bile nam zakrite. Po tej poti najdla je marsikaj, česar prej se ni bila nadjala. Tako nahajajo se tudi po celjski okolici pod zemljo stvarine, ktere navadno le morje rodi. Pred dvema letoma, na priliko, najdlji so v novocerkviški okolici okamnele morske školjke, ribje vtiske itd.; ne davnej najdel je pa kmetič blizo št. Jurja velik zob globoko pod zemljo. Zob je s korenino vred visok do 5 pavcov, 3 širok, na veihu šilast, rob njegov je ostri rezatici podoben; sinkljato-progast je, nenavadno terd, precej tolst, sploh prelepa okamnina.

Spoznali so naravoznanci, da tak zob je tiste velikanke morske zveri, kateri pravijo morski požeruh (po nemški Hai ali Haifisch, po latinski Squalus), in ktere v morji je mnogo verst.

Ugodno je bilo, da je zanimivi najdek prišel v prave roke, pa iz teh v prirodinsko zbirko celjskega gimnazija, kjer se zamore viditi. Najdeni orjaški ud ali del povodnje živali globoko pod zemljo dokazuje nedvomljivo, da nekda v starodavnih časih gibalo je tukaj se veliko vodovje — jezero ali morje — ter da po njem so dervile se gorostanske ribe in ogromna živjad, katerih mnogo je menda v zemlji obležalo, ko so morski valovi drugam bili odšumeli. Takih žival orjaške kosti nahajamo zdaj v globinah, pa se čudimo, kdaj in kako prebivavci sinjega morja zašli so na kopno, ter ostali v naročji savinske doline. J. Š.

Iz Ljubljane. Danes so zapustili svetli knez in višji škof goriški gg. Andrej Gollmayr Ljubljano in se podali v Terst, kjer bojo čez nedeljo ostali in se potem podali v Gorico, ki slavnega svojega cerkvenega kneza že željno željno pričakuje. — Iz srednje Afrike je došla žalostna novica, da visoke časti vredni gosp. Jože Lap, ki je šel v jeseni 1853 z gosp. provikarjem dr. Knobleherjem za katoliškega misijonarja v Afriko, je v Kartumu mesca aprila t. l. za grižo umrl.

Iz Ljubljane. Zguba delavnega moža je za vsako deželo velika zguba, ki je pa še posebno za tisto stran zlo občutljiva, za katero je mož delal, in to toliko bolj, ako na mesto njegovo ni lahko namestnika dobiti. V tem stanu je sedaj naša živinozdravilska šola, ker je gosp. dr. Strupi prosil za c. k. učiteljstvo živinozdravstva v Pragi in je po ces. sklepu od 25. maja to službo tudi prejel. Ž njim zgubi kmetijska družba enega naj iskrenjših podpornikov, ker gosp. dr. Strupi je bil skozi več let ud glavnega odbora in neutrudljiv oskerbnik društvenega verta; ž njim vred je po mnogem trudu in obilnih težavah vrednik „Novic“ osnovo izdelal podkovijske in živinozdravilske šole v Ljubljani, v kateri je učil več naukov brez plačila iz čistega domoljubja. Težko butaro nam je zapustil. Pražani pa smejo veseli biti, da dobé učitelja, ki bo vés na svojem mestu.

Novičar iz raznih krajev.

Za naj bolji naris obljubne cerkve na Dunaji izpisano darilo od 1000 cekinov je dosegel g. Henrik Ferstel na Dunaji; 8 družih, ki so za tem naj boljši narise predložili, je prejelo po 1000 gold. — Vradni dunajski časnik „Wien. Zeit.“ od 10. t. m. razglša državne dohodke in stroške našega cesarstva v preteklem letu 1854, in jih primerja z dohodki in stroški prejšnjega leta 1853. Vsi dohodki so lansko leto znesli 245 milijonov in 333.724 fl., leta 1853 pa le 237 mil. 136.993 fl., — stroški lanskega leta so znesli 386 mil. 46.646 fl. (v tem so zapopadeni nenavadni stroški za vojaštvo z 91 mil. 294.664 fl.), stroški leta 1853 so bili le 293 mil. 960.628 fl. Za državni dolg se je potrebovalo lani 72 milijonov in 148.316 fl., leta 1853 pa 66 mil. 819.173 fl., za višje armadno poveljstvo lani 117 mil. 401.192 fl., leta 1853 pa 111 mil. 967.916 fl.; za železnice lani 27 mil. 99.021 fl., leta 1853 pa 21 mil. 419.200 fl. — 9. dan t. m. je višji poveljnik 3. in 4. armadnega kardela fzm. baron Hess delj časa odloženo pot v Galicijo nastopil, da bode ogledal ondi postavljeno armado; spremljajo ga generalmajor avstrijski baron Kellner Köllensteinski in pa francozka in angleška generala Letang in Crawford. — Vradni francozki časnik „Moniteur“ je razglasil sklep dunajskih konferencij s sledečimi besedami: „Namestniki Avstrije, Francije, Velike Britanije, Rusije in Turčije so se 4. t. m. snidili v poslopji ministra unanjih oprav. Po kratkem pomenkovanji je rečeno bilo, da, ker se pooblastenci zediniti ne morejo, so konferencije pri kraji.“ — Strašno huda bitva med zavezniki in Rusi je bila 7. dan t. m., od ktere sam lord Raglan pravi, da Francozi in Rusi so se bili kakor pravi junaki; vendar so Francozi Rusom vzeli tako imenovani Beli turn in pa Mamelon, jim topovje pobrali in 400 vojakov vjeli. Terdnjava Mamelon je nek zelo važno mesto, ker po padu Mamelona je tudi turn Malakov in predmestje brodnikov v veliki nevarnosti, po tem pa vse rusovske ladije v luki sevastopoljski. — 6. dan t. m. so zavezniki spet Sevastopolj začeli bombardovati, kar za znampoje velja, da se zavezniki pomikujejo proti Černaji. Rusovska armada jih pričakuje v Inkermanski dolini, kjer bi kmalo utegnila velika vojska biti. — V Parizu se je te dni novica raznesla, da je zedinjenim vojnim ladijam ukaz došel, da naj Odeso bombardujejo, ker ste angleška in francozka vlada sklenile, Rusom vse primorske mesta in terdnjave pokončati. — Iz Petrograda je deželnim poglavarjem Mohileva, Kieva, Poltave in Černigora vnovič zapovedano, naj hitro osnujejo državno brambo. — Sliši se, da Rusi celó niso namena imeli, braniti mesto Kerč in Jenikale, ker zavolj dovolj provianta nobene posebne važnosti nimate; Perekop je središče za to. — Od primorskih rusovskih terdnjav izhodnega morja se sliši, da so preteklo zimo večidel tako terdno popravljene bile, da se ne bojé sedaj nobenega napada; Riga je sedaj popolnoma varna; ravno tako tudi Reval. — V spodnji zbornici državnega zbora v Londonu so več dni terpeli pomenki zavolj vojske ali miru; stranka za vojsko je premagala; minister Russel (izgovarjaj Rösel) je med drugim rekel: „Čeravno zlo želim, da bi tudi avstrijska vlada z nami djansko potegnila, bi vendar serčno obžaloval, ako bi se kaj zgodilo, kar bi slabilo moč Avstrije le kolčikanj, zakaj Avstrija — glavni steber evropske ravnovage — je potreba in pa dobrota za Evropo. En dobiček je vendarle imel dunajski zbor: Turčija bo znaprej veljala kot bistveni ud evropske državne sostave. Na nobeno vižo se ne bo Angležko, kadar se bo mir storil, ne „za vatel nove zemlje“ obogateti hotlo.“ — Zavolj ustaje na Španjskem je bila te dni tudi zunajjužnega dela vsa vojaška okrajna Valencije in pa Katalonija v obsedni stan djana; iz Aragonije so ustajniki pobegnili.